

PRESSMEDDELANDE nr 183/24

Luxemburg den 22 oktober 2024

Domstolens dom i mål C-652/22 | Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret

Ekonomiska aktörer från ett tredjeland som inte har något internationellt avtal om offentlig upphandling med EU kan inte åberopa en rätt till likabehandling på detta område

När det inte finns något internationellt avtal om offentlig upphandling mellan EU och ett tredjeland, kan ekonomiska aktörer från detta tredjeland inte åberopa bestämmelserna i det direktiv som är tillämpligt på detta område¹ för att göra gällande en rätt att delta i ett upphandlingsförfarande i EU på ett likvärdigt sätt tillsammans med anbudsgivare från medlemsstaterna eller från tredjeländer som har ett sådant internationellt avtal med EU. EU har exklusiv befogenhet på den gemensamma handelspolitikens område och nationella myndigheter är därför inte bemyndigade att tillämpa de nationella bestämmelser som införlivar reglerna i direktivet med nationell rätt på ekonomiska aktörer från tredjeländer som inte har något sådant avtal med EU.

En kroatisk upphandlande enhet inledde ett upphandlingsförfarande för byggandet av en järnvägsinfrastruktur som förbinder två städer i Kroatien. Det turkiska företaget Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret (Kolin), angrep lagenligheten av det beslut genom vilket kontraktet hade tilldelats en annan anbudsgivare. Den behöriga nationella domstolen har i det målet begärt att EU-domstolen ska förtydliga under vilka omständigheter som en upphandlande enhet enligt tillämpligt upphandlingsdirektiv får begära att anbudsgivare, efter det att tidsfristen för inlämning av anbud gått ut, inkommer med rättelser eller klarlägganden av sitt ursprungliga anbud.

EU-domstolen tar ställning till om den begäran av förhandsavgörande som den nationella domstolen framställt kan tas upp till prövning.

EU har internationella avtal med vissa tredjeländer som garanterar att ekonomiska aktörer har ömsesidig och likvärdig tillgång till offentlig upphandling. Bland dessa internationella avtal finns Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling (WTO-avtalet). Upphandlande enheter i medlemsstaterna är således skyldiga att, i enlighet med det upphandlingsdirektiv som är tillämpligt i det aktuella fallet, ge ekonomiska aktörer från tredje länder som har ett sådant internationellt avtal med EU en behandling som inte får vara mindre gynnsam än den behandling som ges ekonomiska aktörer från EU. Ekonomiska aktörer från dessa tredjeländer får åberopa bestämmelserna i direktivet.

Ekonomiska aktörer från tredjeländer som, liksom Turkiet, inte har något sådant internationellt avtal med EU kan däremot inte delta i ett upphandlingsförfarande i EU och göra gällande att de har en rätt till likabehandling i förhållande till anbudsgivare i medlemsstaterna eller från tredjeländer som har ett sådant internationellt avtal med EU. De kan inte heller åberopa bestämmelserna i tillämpligt upphandlingsdirektiv för att angripa beslutet om tilldelning av det aktuella kontraktet.

EU-domstolen anser slutligen att frågan om tillträde till upphandlingsförfaranden i medlemsstaterna för ekonomiska aktörer från tredjeländer avser ett område på vilket **EU har exklusiv befogenhet**. Detta innebär att medlemsstaterna inte är bemyndigade att lagstifta eller anta rättsligt bindande akter med allmän giltighet. Detta

gäller även när EU inte har antagit några rättsakter på detta område.

När det inte finns någon sådan rättsakt får den upphandlande enheten bedöma från fall till fall om ekonomiska aktörer från tredjeländer som inte har något internationellt avtal om offentlig upphandling med EU ska tillåtas att delta i ett upphandlingsförfarande. Om en sådan ekonomisk aktör angriper det sätt som upphandlingsförfarandet genomförts på kan aktörens överklagande endast prövas enligt bestämmelser i nationell rätt och inte enligt EU-rätten.

EU-domstolen slår på denna punkt fast att **nationella myndigheter inte kan kräva av upphandlande myndigheter att de tillämpar de nationella regler som införlivar reglerna i upphandlingsdirektivet på ekonomiska aktörer från tredjeländer som inte har något internationellt avtal med EU.**

EU-domstolen finner därför att **begäran om förhandsavgörande ska avvisas.**

PÅPEKAND: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av EU-rätten eller om giltigheten av en EU-rättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för EU-domstolen.

[Domen i fulltext och eventuellt en resumé](#) av domen publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127.

Håll dig uppdaterad!

¹ Europaparlamentets och rådets [direktiv 2014/25/EU](#) av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG.